

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz
(przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Grzegorz Misiurek
SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie ze skargi strony pozwanej Gminy G.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego
z dnia 20 czerwca 2007 r., sygn. akt [...]
w sprawie z powództwa "B." Spółki z o.o.
przeciwko Gminie G. i W.K.
o zapłatę.
i z powództwa wzajemnego W.K.
przeciwko "B." Spółce z o.o.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 maja 2009 r.,
zażalenia strony pozwanej Gminy G.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 29 stycznia 2009 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie i zasądza od pozwanej Gminy G. na rzecz
powoda 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę pozwanej Gminy G. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa „B.” Sp. z o. o. przeciwko Gminie G. i W.K. o zapłatę zakończonej prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 20 czerwca 2007 r.

Jako podstawę skargi pozwana wskazała art. 403 § 2 k.p.c., podnosząc, że powód wiedział i celowo zataił fakt, że w przypadku oczyszczalni ścieków w Z. występowały istotne wady projektowe i podwykonawcze, za które odpowiada powód i z przyczyny których nie można osiągnąć zakładanych celów i zadań. Z racji zatajenia tych wad przez powoda nie można było w prowadzonym wcześniej postępowaniu powołać wskazanych obecnie okoliczności i dowodów.

Sąd Apelacyjny uznał, że w badanej sprawie nie zachodzą przesłanki wznowienia postępowania, o których mowa w art. 403 § 2 k.p.c. Powołując się na wypowiedzi judykatury podniósł, że środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku nie stanowi podstawy wznowienia postępowania przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c., a wykrycie okoliczności faktycznych lub środków dowodowych nie dotyczy okoliczności lub środków dowodowych niedostrzeżonych przez strony lub niepowołanych przez strony wskutek opieszałości, zaniedbania lub zwykłego błędu. Ponadto podstawą wznowienia nie może być również, w ocenie tego Sądu, opinia biegłego opracowana po prawomocnym zakończeniu sprawy. Wszystkie zatem dowody, które zdaniem pozwanej mają charakter nowości, powstały już po uprawomocnieniu się wyroku, zaś okoliczności, które mają z nich wynikać, odnoszące się do wad projektowych i wykonawczych, istniały już w trakcie poprzedniego procesu i już wówczas mogły być pozyskane i wykorzystane.

W zażaleniu skarżąca zarzuciła naruszenie art. 410 i 403 k.p.c. Podniosła, że Sąd Apelacyjny wyszedł poza ocenę występowania przewidzianych w art. 410 § 1 k.p.c. warunków uzasadniających rozpoznanie skargi i dopuścił się jej merytorycznej oceny. W konkluzji skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Skarżący błędnie wywodził, że Sąd Apelacyjny dopuścił się merytorycznej oceny skargi o wznowienie postępowania we wstępnej fazie badania jej dopuszczalności. Sąd ten jedynie badał, czy skarga jest oparta na ustawowej podstawie wznowienia i czy wniesiona została w terminie, a więc czy spełnia przesłanki o których mowa w art. 409 k.p.c. Wbrew podnoszonym zarzutom, dla uznania dopuszczalności skargi nie wystarcza wskazanie jako podstawy wznowienia późniejszego wykrycia okoliczności lub środków dowodowych, należy ponadto wykazać, że są to okoliczności lub środki dowodowe istniejące przed wydaniem prawomocnego wyroku. Walor nowości, o jakim mowa w art. 403 § 2 k.p.c., dotyczy takich okoliczności faktycznych, które istniały już przed wydaniem wyroku, a o których strona nie wiedziała, albo nawet wiedziała, ale nie mogła powołać mającego je wykazać środka dowodowego nie dlatego, że wówczas nie istniał, lecz dlatego, że jego istnienie wykryła później. Zarówno podnoszona obecnie okoliczność faktyczna jak i środek dowodowy musiały istnieć jeszcze przed wydaniem zaskarżonego skargą o wznowienie wyroku, bowiem tylko wtedy mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy. Skarżąca wskazywała jako wykrytą później okoliczność obarczenia przedmiotu umowy wadą fizyczną, przy czym fakt miał istnieć przed wydaniem wyroku. Okoliczność faktyczna niewątpliwie może stanowić, obok środka dowodowego, samodzielną i równoważną podstawę wznowienia. Samo powołanie się na taką okoliczność nie wystarcza jednak jeszcze do uznania, że skarga jest istotnie oparta na ustawowej podstawie, skoro należy także wykazać, że okoliczność faktyczna mogłaby mieć wpływ na wynik sprawy. Oznacza to także potrzebę wykazania, że taka okoliczność faktyczna istniała przed wydaniem wyroku. Powoływany zaś w skardze środek dowodowy w postaci ekspertyzy technicznej powstał po wydaniu wyroku, zatem wpływu na wynik sprawy mieć nie mógł, skoro za jego pomocą powoływanej jako podstawy wznowienia okoliczności faktycznej nie można było wykazać. Wyjaśniano ponadto wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku nie stanowi podstawy wznowienia postępowania przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c. (por. m.in. uchwałę z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/68, OSNC 1969, nr 12, poz. 208, postanowienie z dnia 16 maja 2008 r., III CZ 20/08, niepubl.). Sformułowanie zatem podstawy wznowienia w sposób

odpowiadający przepisowi art. 403 § 2 k.p.c. nie oznacza jeszcze oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli z jej uzasadnienia wynika, że przytoczona podstawa nie występuje (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2005 r., IV CZ 50/05, niepubl.).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.